

PROTEST MEDYKÓW

Postulaty protestu:

1. Zwiększenie nakładów na ochronę zdrowia do poziomu europejskiego nie niższego niż 6,8 PKB w przeciągu trzech lat.
2. Likwidacja kolejek.
3. Rozwiązanie problemu braku personelu medycznego.
4. Likwidacja biurokracji w ochronie zdrowia.
5. Poprawa warunków pracy i płacy w ochronie zdrowia.

Co stanowi aktualnie największy problem systemu?

- najniższe w Europie publiczne nakłady na ochronę zdrowia (tylko 4,7% produktu krajowego brutto (PKB); w innych krajach jest to od 6% do 11%, a w USA nawet 17%; według OECD minimum jakie kraj musi wydać, aby zadbać o swoich obywateli to 6% PKB
- upokarzające pacjenta i medyka kolejki - pilna wizyta u kardiologa dziecięcego za 4 miesiące, oczekiwanie na diagnozę raka piersi to jedyne 37 tygodni
- braki personelu medycznego - w Polsce na 1000 mieszkańców mamy tylko 24,6 osób zatrudnianych w sektorze medycznym w tym: lekarze 2,2/tysiąc pacjentów, pielęgniarki 5,1/tysiąc pacjentów. Są to jedne z najgorszych wyników w całej Europie.
- biurokracja (10 minut na biurokrację, a 5 dla pacjenta)
- źle wynagradzany personel medyczny

Dlaczego protestujemy?

Protest głodowy jest konsekwencją braku pozytywnej reakcji polityków na wszystkie inne, wcześniejsze i bardziej łagodne formy wpływania związków zawodowych na rządzących w sprawie reformy ochrony zdrowia, w tym liczne listy, petycje, stanowiska, manifestacje.

Czy chcemy zarabiać więcej?

Nie jest to główny postulat protestu. Ten protest dotyczy całego systemu ochrony zdrowia, a nie wybranego fragmentu. Patrząc całościowo rażąco brakuje środków na leczenie chorych, na zakupy sprzętu, na skrócenie kolejek, na zapobieżenie tym wszystkim dramatom, które dzieją się na co dzień. Dlatego głównym postulatem jest wzrost nakładów na ochronę zdrowia.

PROTEST MEDYKÓW

Postulaty protestu:

1. Zwiększenie nakładów na ochronę zdrowia do poziomu europejskiego nie niższego niż 6,8 PKB w przeciągu trzech lat.
2. Likwidacja kolejek.
3. Rozwiązanie problemu braku personelu medycznego.
4. Likwidacja biurokracji w ochronie zdrowia.
5. Poprawa warunków pracy i płacy w ochronie zdrowia.

Co stanowi aktualnie największy problem systemu?

- najniższe w Europie publiczne nakłady na ochronę zdrowia (tylko 4,7% produktu krajowego brutto (PKB); w innych krajach jest to od 6% do 11%, a w USA nawet 17%; według OECD minimum jakie kraj musi wydać, aby zadbać o swoich obywateli to 6% PKB
- upokarzające pacjenta i medyka kolejki - pilna wizyta u kardiologa dziecięcego za 4 miesiące, oczekiwanie na diagnozę raka piersi to jedyne 37 tygodni
- braki personelu medycznego - w Polsce na 1000 mieszkańców mamy tylko 24,6 osób zatrudnianych w sektorze medycznym w tym: lekarze 2,2/tysiąc pacjentów, pielęgniarki 5,1/tysiąc pacjentów. Są to jedne z najgorszych wyników w całej Europie.
- biurokracja (10 minut na biurokrację, a 5 dla pacjenta)
- źle wynagradzany personel medyczny

Dlaczego protestujemy?

Protest głodowy jest konsekwencją braku pozytywnej reakcji polityków na wszystkie inne, wcześniejsze i bardziej łagodne formy wpływania związków zawodowych na rządzących w sprawie reformy ochrony zdrowia, w tym liczne listy, petycje, stanowiska, manifestacje.

Czy chcemy zarabiać więcej?

Nie jest to główny postulat protestu. Ten protest dotyczy całego systemu ochrony zdrowia, a nie wybranego fragmentu. Patrząc całościowo rażąco brakuje środków na leczenie chorych, na zakupy sprzętu, na skrócenie kolejek, na zapobieżenie tym wszystkim dramatom, które dzieją się na co dzień. Dlatego głównym postulatem jest wzrost nakładów na ochronę zdrowia.